

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICTWA

z dnia 18 marca 1953 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 23 stycznia 1952 r. w sprawie ustanowienia okręgów i siedzib okręgowych urzędów górniczych.

Na podstawie art. 189 prawa górniczego (Dz. U. z 1930 r. Nr 85, poz. 654, z 1938 r. Nr 91, poz. 627, z 1946 r. Nr 2, poz. 15, z 1947 r. Nr 24, poz. 93 i Nr 65, poz. 383) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 rozporządzenia Ministra Górnictwa z dnia 23 stycznia 1952 r. w sprawie ustanowienia okręgów i siedzib okręgowych urzędów górniczych (Dz. U. Nr 5, poz. 36) wprowadza się następujące zmiany:

1) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Okręgowy Urząd Górniczy w Dąbrowie Górniczej, którego okręg obejmuje: miasta Sosnowiec, Będzin, Czeladź i Dąbrowa Górnicza, powiat będziński, z powiatu olkuskiego część ograniczoną od północy drogą Rokitno-Ogrodzieniec-Pilica-Wolbrom do styku z zachodnią granicą miasta Wolbromia, dalej od południa zachodnią granicą miasta Wolbromia do styku z drogą Wolbrom-Olkusz i dalej wzdłuż tej drogi aż do styku z północną granicą miasta Olkusza, skąd wzdłuż jego granicy północnej i zachodniej aż do styku z wschodnią granicą gminy Bolesław i dalej północno-wschodnią granicą tej gminy aż do styku z granicą województwa stalinogrodzkiego, oraz część południowo-zachodnią powiatu olkuskiego, ograniczoną od północy linią kolejową Strzemieszyce-Olkusz do styku tej linii z granicą gromady Starczynów, a od wschodu granicą tej gromady oraz wschodnią granicą gromady Bór Biskupi;”

2) pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) Okręgowy Urząd Górniczy w Krośnie, którego okręg obejmuje: województwo rzeszowskie, z województwa krakowskiego powiaty nowosądecki i limanowski oraz miasto Nowy Sącz;”

3) pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) Okręgowy Urząd Górniczy w Krakowie, którego okręg obejmuje z województwa krakowskiego

powiaty: krakowski, miasto Kraków, miechowski, bocheński, tarnowski i miasto Tarnów, brzeski, dąbrowski, wadowicki, żywiecki, nowotarski, miasto Zakopane, myślenicki i część powiatu olkuskiego, położoną na północ od drogi Rokitno-Ogrodzieniec-Pilica-Wolbrom do styku z zachodnią granicą miasta Wolbromia, dalej zachodnią granicą miasta Wolbromia do styku z drogą Wolbrom-Olkusz i następnie wzdłuż tej drogi aż do styku z północną granicą miasta Olkusz, skąd wzdłuż jego granicy północnej i zachodniej aż do styku z wschodnią granicą gminy Bolesław i dalej północno-wschodnią granicą tej gminy aż do granicy województwa stalinogrodzkiego z wyjątkiem południowo-zachodniej części powiatu olkuskiego, ograniczonej od północy linią kolejową Strzemieszyce-Olkusz do styku z granicą gromady Starczynów, a od wschodu granicą tej gromady oraz wschodnią granicą gromady Bór Biskupi, miasto Bielsko-Biała i część powiatu bielskiego, położoną na południe od drogi Hownica-Międzyrzecze-Komorowice, oraz miasto Cieszyn i powiat cieszyński, z województwa kieleckiego powiaty: włoszczowski, jędrzejowski, pińczowski i powiat buski;”

4) dodaje się nowy pkt 15 w brzmieniu:

„15) Okręgowy Urząd Górniczy w Kielcach, którego okręg obejmuje województwa: olsztyńskie, białostockie, warszawskie i miasto Warszawę, lubelskie oraz województwo kieleckie z wyjątkiem powiatów włoszczowskiego, jędrzejowskiego, pińczowskiego i buskiego;”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1953 r.

Minister Górnictwa: *R. Nieszporek*

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 23 lutego 1953 r.

w sprawie szczegółowego zakresu uprawnień zawodowych felczera.

Na podstawie art. 4 i 5 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1950 r. o zawodzie felczera (Dz. U. Nr 36, poz. 336) zarządza się, co następuje:

§ 1. Felczer jest uprawniony do samodzielnego wykonywania następujących czynności:

- 1) udzielanie pierwszej pomocy w nagłych wypadkach,
- 2) udzielanie pomocy leczniczej osobom zgłaszającym się do punktu felczerskiego bądź obłożnie chorym w rejonie tego punktu — w przypadkach nie wymagających pomocy specjalistycznej, jednak z wyłączeniem przypadków chorób kobiecych, porodu i płożu,

- 3) wydawanie orzeczeń o stanie zdrowia osobom wymienionym w pkt 2,
- 4) wykonywanie opieki profilaktycznej oraz przeprowadzanie w rejonie punktu felczerskiego akcji sanitarno-profilaktycznych, zarządzonych przez organy służby zdrowia,
- 5) przeprowadzanie na zlecenie organów służby zdrowia szczepień ochronnych i wystawianie związanych z tym zaświadczeń,
- 6) przeprowadzanie dezynfekcji, dezynsekcji i deratyzacji oraz współdziałanie przy akcjach przeciwdemicznych,
- 7) szerzenie oświaty sanitarnej,

- 8) orzekanie o czasowej niezdolności do pracy w przypadkach określonych w obowiązujących przepisach,
- 9) stwierdzanie zgonu w miejscowościach pozbawionych lekarza.

§ 2. 1. Samodzielne udzielanie pomocy leczniczej przez felczera (§ 1 pkt 2) obejmuje:

- 1) zbadanie chorego,
- 2) ustalenie rozpoznania,
- 3) leczenie chorego, a jeśli zachodzi potrzeba — przekazanie chorego pod opiekę lekarza lub położnej bądź skierowanie do określonego rodzaju zakładu leczniczego.

2. Felczer jest obowiązany w szczególności przekazać chorego pod opiekę lekarską w przypadkach:

- 1) nieustalenia rozpoznania,
- 2) zachorowania wymagającego niezwłocznego zabiegu chirurgicznego,
- 3) stwierdzenia objawów wskazujących na możliwość zagrożenia otrzewnej,
- 4) podejrzenia, że w wyniku odniesionego urazu nastąpiło uszkodzenie organów wewnętrznych, jamy brzusznej, czaszki bądź klatki piersiowej,
- 5) nieustępowania objawów chorobowych w ciągu 7 dni od chwili objęcia leczenia.

§ 3. W ramach swoich uprawnień (§§ 1 i 2) felczer dokonuje samodzielnie następujących zabiegów:

- 1) nakłucie żył w celu pobrania krwi do badania, upustu krwi bądź wykonywania wstrzykiwań,
- 2) wykonywanie wstrzykiwań podskórnych, domięśniowych i dożylnych — z zastrzeżeniami zawartymi w § 5,
- 3) nakładanie szyn przy złamaniach i zwichnięciach w celu przygotowania chorego do transportu,
- 4) zakładanie szwów skórnych oraz podwiązywanie naczyń krwionośnych przy krwotokach z ran,
- 5) przecinanie ropni w przypadkach nie wymagających znieczulenia lub w znieczuleniu miejscowym chlorkiem etylu,
- 6) zakładanie tamponów przy krwotokach z nosa z wycięciem tamponady żyłnej,
- 7) cewnikowanie pęcherza przy użyciu miękkiego cewnika oraz płukanie pęcherza,
- 8) zgłębnikowanie oraz płukanie żołądka przy zatruciach,
- 9) stosowanie lewatyw kroplówkowych, odżywczych i leczniczych,
- 10) stosowanie suchych i ciętych baniek,

- 11) pobieranie do badań laboratoryjnych rozmazów z nosa, gardła i narządów płciowych,
- 12) określanie grup krwi,
- 13) wykonywanie zabiegów z zakresu pierwszej pomocy w nagłych wypadkach.

§ 4. Pod kierunkiem lekarza felczer może wykonywać następujące czynności:

- 1) podawać narkozę wziewną, dożylną i doodbytniczą,
- 2) stosować nowokainę przy znieczuleniu miejscowym,
- 3) zakładać opatrunki gipsowe oraz plastry przy zastosowaniu wyciągów,
- 4) zakładać tampony przy krwotokach innych niż wymienione w § 3 pkt 6,
- 5) asystować przy nieskomplikowanych zabiegach chirurgicznych,
- 6) dokonywać przetaczania krwi,
- 7) wykonywać czynności laboranta medycznego,
- 8) stosować zabiegi w gabinetach leczenia fizykalnego i gabinetach radiologicznych,
- 9) dokonywać czynności sekcyjnych.

§ 5. W związku z samodzielnym wykonywaniem czynności (§§ 1-3) felczer ma prawo zapisywać w formie recept:

- 1) leki dopuszczone do sprzedaży odręcznej,
- 2) leki silnie działające oraz
- 3) następujące leki bardzo silnie działające i środki odurzające:
 - a) Hydrargyrum bichloratum 1: 1.000,
 - b) Tra Opii simplex — 2.5 g jednorazowo,
 - c) Aether,
 - d) Morfina — po 1 amp. jednorazowo.

§ 6. 1. Dokumenty wystawione przez felczera powinny być opatrzone pieczętką podłużną zakładu, w którym felczer jest zatrudniony, oraz pieczętką z nazwiskiem felczera z zaznaczeniem tytułu „felczer”.

2. Recepty wystawiane przez felczera powinny odpowiadać przepisom o wystawianiu recept przez lekarzy oraz przepisom ust. 1.

3. Przy zapisywaniu morfiny felczer jest obowiązany podać na recepte nazwisko, imię i adres chorego oraz rozpoznanie uzasadniające konieczność zastosowania morfiny.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: *J. Sztachelski*

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw U. R. M. (Warszawa, ul. Bracka 20a) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego numeru

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw nabywać można w Administracji Wydawnictw U. R. M., Warszawa, Bracka 20a, w punktach sprzedaży: w Warszawie: „Dom Książki” Księgarnia Prawno-ekonomiczna, pl. 3 Krzyży 12, kiosk „Domu Książki” w gmachu Sądów, al. Gen. Świerczewskiego 127 w Łodzi przy ul. Nowotki 21 (Hipopteka), w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Kielcach, Koszalinie, Rzeszowie, Stalinogrodzie, Wrocławiu i Zielonej Górze, oraz w kasach Sądów Powiatowych w Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Opolu, Ostrowiu Wlkp., Poznaniu, Przemysłu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prac Ustawodawczych, Warszawa, ul. Krakowskie Przedm. 46/48. Administracja: Administracja Wydawnictw U. R. M., ul. Bracka 20a

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcudensowej w Warszawie ul. Tamka 3.